

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felölös szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Főmunkatárs: **PUBLIK ERNŐ.**

Kiadó: **Papp György.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda.

Hirdetések díjszabály szerint.

Két főispán.

Megyénk közönsége e hó 3-án bucsuzott el szeretett főispánja Br. Kemény Kálmán ő Excellentiájától.

A nagyterembe összegyűlt megyei képviseleti tagok nevében a megye alispánja mondott búcsút, kifejtve azon áldásos működést, melyet a főispán 8 évi kormányzata ideje alatt a megye érdekében kifejtett, kérve őt arra, miszerint továbbra is a megyét támogatásába részesíteni kegyeskedjék.

Főispán úr ő Excellentiája vála szában szintén megemlékezett arról, hogy mint Alsófehérmegye fia ezután is e megyét támogatni fogja, s habár más megye főispáni székét fogadja el, ezen megye főispáni állásáról történt lemondása folytán, nem fog megszűnni ennek érdekeit ott a hol kell és lehet, támogatni.

Ezen ünnepély egyike volt azoknak, melyek egy szeretett férfit üdvözölni, s őt arról meggyőzni képesek, hogy a megye közönsége, mindig és minden időben szeretettel ragaszkodott főispánjához, őt támogatni legfőbb kötelességének tartotta, — tette pedig ezt azért, mert Br. Kemény Kálmán ő

Excellentiája már maga oly kiváló tapintattal vezette a megye gyűléseket, hogy azokon surlódások, politikai vagy nemzetiségi ellenségeskedések soha elő nem fordultak.

És e megyének szüksége is volt az ily czélszerű vezetésre, mert lobbanékony természetű factorok is lakják, kik minden egyes intézkedésbe nem ritkán nemzetiségi kincset féltik, s kik habár tudják, hogy mindazok csak a megye javára szolgálnak, — rossz akaratból más irányban működnek, vagyis a teendő intézkedések foganatjának rossz információkkal kívánják utját vágni — úgy annyira, hogy nem ritkán az erélyes fellépés szükséges.

Nagyon természetes mindenki inyére szabályt alkotni nem lehet, s így e meghozott határozatok mikénti keresztül vitele a mérvadó, melyre a módot volt főispánunk mindig a legjobban, a leghelyesebben tudta megtalálni.

Mi elhisszük nemcsak, de reméljük azt, hogy báró Kemény Kálmán ő Excellentiája azon ígéretét, miszerint e megye érdekeit mindig szem előtt fogja tartani, beváltja s mint olyan, kit a megye viszonyai a családi összeköttetés

folytán is érdekelnek, ott a hol kell, ezen megyét támogatni fogja, jöllehet más megye élére lett főispánnak kinevezve.

A lemondás folytán megüresedett főispáni székét kevéssel ez után vagyis folyó hó 8-án e megye szülötte Zejk Daniel ur ő méltósága foglalta el.

A megyetermék ez alkalommal is a megye képviseleti tagok zöme foglalta el; — mindenki üdvözölvén a kinevezett főispánt, kinek működését megfogja könnyíteni azon szeretet, melyet családjára iránt a megye közönsége kivétel nélkül érez.

Atyja, ki huzamosb ideig főispánunk volt, vetette meg alapját ennek, mert mindnyájan ismertük azon bölcs férfit, ki munkásságával hazánkban nem egy izben tett méltán kitüntetésre érdemes szolgálatot.

A Zejk család neve régi e megye történelmében, — jó és balsors fűződik hozzá — és így hisszük, hogy új főispánunk szintén az ezen családtól örökölt higgadt megfontolás — személyes tapasztalat után működve, e működését áldásossá fogja tenni, megyénk és az abban lévő városok a megindult fejlődésben tovább fognak virágozni.

TÁRCZA

A madár és a leány.

Vad, rengeteg erdő mélyén, a hol változat kedvéért olyan tisztas volt, amelyen csermely kanyargott víg futással át, élt egy leány. Valamikor, valami módon eltévedt és addig járt-kelt a bozótok között, a hatalmas lombu fák sötét árnyékot vető mélyében, a míg arra a tisztásra bukkan. Elhagyott, rozsol épített házikót talált ott, amelyben valaha egy remete húzta meg magát, levelezelve régi bűneit.

A kis leány, mikor meglátta a napot s mikor a fény igen jól esett neki az erdő sötétje után, örvendve kiáltott föl s azután mohón ivott a csermely vizéből, amely hideg és tiszta volt. Eloltván szomját, az elhagyott házikóban dőlt nyugovóra s csendes, zavartalan álma hosszasan tartott.

Mikor fölébredt, gyöngye kis hangja sikoltásban hangzott föl, mert nagy ijedségére egy szakálás, furcsa állatot látott maga előtt. Egy vig, játszani kívánczó kecske állt mellette, várva az ébredését. Az ijedség per sze nemsokára elmúlt s minamar barátság támadt a leány és a kecske között.

Ettől az időtől kezdve együtt éltek azon a tisztáson, a hova a tél erejéből nem jutott semmi, a mely körül a fák mindig üdék, zöldék voltak s amelyen számoça, eper bőségesen termett.

A leány, a mint a napok és évek egymásra borultak, mindegyre nőtt, mindegyre fejlődött, de csak testben, mert más tekintetben vad maradt. Ruhája alig volt és tettének az ősztől vala a rüdjöje.

Am ha elhagyott, műveletlen, vad volt is a leány, a szépsége ragyogásba ment át s hozzá fogható gyönyörű teremtes nem volt a világon sehol. Persze, ő erről nem tudott semmit s a büszségből annyi sem volt benne, amennyi tükörré tette volna előtte a csermely tiszta vizét,

Abban az időben, mikor a leány már teljesen ki fejtett, a dűledező házikó tetején egy gólyapár rakott fészket. Egy gólyapár, amely nem messze sáros vízre talált s amelynek ennél fogva ott pompás dolga volt.

A vad leány, a ki legtöbbször kint ült a gyöpon s ügyes tekintettel bámészkodott bele a levegőbe, vagy az erdő zöldjébe, figyelemmel kísérte a hosszú lábú és jóétvágyú jövevényeket. Elnézte, a mint rakták a fészket, elnézte később az orrukat tartó fiókgyólyákat és elnézte a gólya fiókok etetését.

Egy napon, mikor a fiókok nemcsak megnöttek de e mese-helyről már el is röpültek, a leány bizonyos változást vett észre. Azt, hogy a gólyapár közül az egyik sobasem mutatja magát. Azt, hogy a megmaradt immár árva gólya nyugtalanul repked a fészkek körül, s ha megszáll is abban, panaszos hangokat hallott. Az eddigi ismert hangtól teljesen elütött, olyan kellemetlen, amelynek a hallgatása nem esett jól.

A hangból nem tudta kivenni a fájdalmat, de azt érezte, hogy rá nézve bosszantó.

És a vad leány fölhasználta minden módot, hogy azt a kellemetlenkedő gólyát elkergesse onnan. Először a kiáltásaival akarta elűzni, de nem ment semmire, később köveket gyűjtött s azzal dobálta, de eredménytelenül. Azután arra határozta el magát, hogy lerombolja a fészket.

Epen egy száraz hosszú ágat emelt föl, midőn a szomszédos erdő lombjai alól egy vadász lépett ki. Ezüstös, ragyogó ruhájú deli vadász ijál a kezében. Vadat üzhetet, mert föl volt hevílve és szép, férfias arczán égett a pir. A keble mintegy hullámozott a sietéstől, de a léptei ruganyosak voltak.

A leány, mikor meglátta a lovagot, ijedten sikoltott föl s jobban megmarkolta a kezében tartott ágat. Es daczosan, merészen nézett rá, mintha a bátorságát akarta volna mutatni, támadónak tartva a vadászt, aki a leány láttára szintén meghökken, de azért közeledett felé.

Nem szólt a vadász semmit, csak nézett. Gyönyörködve, szívében gyorsan támadó vágygyal, mintegy

megbűlvölve nézte a leányt, a ki ő rajta feledte immár nem daczos, de félénk tekintetét. Es nem szólva semmit, csak nézték egymást, hosszasan, megittasulva, miközbe arcaikon a pir mind szingazdagabbá vált s miközben a szívük különös dobogásba kezdett.

Az első mozdulatot a vadász tette meg. Oda lépett, a szemeivel még mindig bűlvölve, a leány mellé és gyöngéden megfogta a kezét, a melyet megszorított. Oda lépett hozzá, egészen közel és a szemeivel még mindig bűlvölve, átölelte a derekát, suttogva neki: milyen édes, milyen szép vagy te.

A leány, bár nem értette a szavait, oly mohósággal hallgatta, mintha értené a beszédet.

Es odasimult az ezüstös, ragyogó ruhájú vadászhoz, hatása alatt amaz érzelmeknek, amely gátat nem ismerve támad s melynek hatalma ébredésével gyönyörben uszik az egész világ.

... Messziről hallatszó kúrtszó verődött át az erdő fái között és megrezzenve tekintett szét a vadász. Az a hívó kúrtszó neki szólt s annak a kúrtszónak engedelmeskednie kellett.

Ijját vállára vetette és pár percz múlva eltűnt a bokrok között, a meddtg két ragyogó szempár követte s a honnan egy szerelmes leány visszatérni vágyta.

De hát a vadász nem tért vissza többé soha.

... A leány, álmatlan éjek után, majdnem mindig mozdulatlanul állt azon a helyen, amelyről a vadászt eltűnni látta. Hosszasan, merőn nézett az erdő sötétjébe, hogy hátha kitoppan onnan, úgy mint egykor.

A mint pedig várakozott, meg-meglebbenni látta a párjavesztett gólyát, a panaszos szavu gólyát a házikó fölött. A helyett azonban, hogy baragra lobbant volna ellene, ahelyett, hogy elűzni akarta volna, lerombolni a fészket, könybeborult szemekkel nézett föl rá és úgy megsajnálta szegényt, hogy zokogni kezdett.

Leccsalogatta magához, megsimogatta a esőré, a tollat és a kebléhez ölelte. Es ha nem tudta is mondani, de gondolta, olyan forman gondolta, hogy szerencsétlen az a szegény párjavesztett madár, aki hiába vár, hiába sir, mert akit vár, az nem tér vissza többé soha.

Egy megye főispánsága a hovátóvább fejlődő political viszonyok miatt nagyban változik, munkásságot, személyes kormányzást kíván, és a midőn a magas kormány a főispáni széket Zejk Dániel ő méltóságával töltötte be, eválasztással mintegy új erőt kölcsönzött megyénknek, mert ő átérti a political követelményeket és a megye kormányzatát az által is, hogy állandóan itt tartozkodik, személyesen fogja vezetni — megküzdve azokkal is, kik netalán megkísértenék a magyar összhang összevadását.

Viz innen, viz onnan.

Elemi csapásaink folytonosak és úgy látszik mindig nagyobb és nagyobb mérvűek.

A tavasszal gondatlanság vagy akarat okozta tűz pusztított, most a midőn már azt megfékezni lehetett az árvízveszély lépett fel.

A Nagy és Kisküküllő, a Marosvölgye telve vízzel, oda a munkás kéz minden szorgalma, a gazda izzadsággal és verejtékkel megtett munkája. — Erdély termékeny talaját lepte el a víz, és rombolta össze ezen szépnék és jónak ígérkezett vetéseket.

Alsó felén Marosmenti községeinek lakossai küdenek a rombolóan előre hatoló árvízzel, Gáldtő, Szent-Imre, Borbánd, Gyulafehérvár, Marosportus, Alsóvárada, Alvincz és Borberek stb. községek kalász termő helyei lettek a víz által terméketlenné téve, — emberek hajlékai dültek romba, és szerencse az, hogy ez ideig az egyesek saját életüket megmenteni képesek voltak.

Iszonyu a kár, melyet megbecsülni nem lehet — s melynek pótlásul vagyis, hogy némileg ezen vidék lakossai a pillanatnyi szükségéből felsegélve legyenek, az adományok gyűjtését kell igénybe venni.

Folyton rosz hírek érkeznek a felvidékről — a víz növekszik, a termények nagy része víz alatt — itt meg amott egy egy átkelő hidat sodort el a víz — egy helyen a hidakoni közlekedés lett beszüntetve, tehát a vidék elzárva a közlekedéstől, — ily rémes hírek terjednek szanaszét, és az emberi erő a romboló elemnek ellent állani nem képes, nem fékezheti meg azt — néznie kell, miként pusztít minden felé, a nélkül, hogy gátját vethetné.

Mai napon nyert tudósításunk szerint Segesvár, Erzsébetváros, Medgyes, a Kisküküllő mellékén Dicső-Szentmárton víz alatt állanak.

Gyulafehérvárt az árvíz az egész Maros völgyét egész a vasuti töltésig lepte el, a vasut hidja alatt a marosportusi legelőn keresztül részben a város felé vette útját, de legnagyobb ereje s ugyszólva az egész víz, a portusi legelőn keresztül Alvincz, Borberek felé huzódott, előtve Maros-Váradja és Portus községeket, — Alvincz szintén víz alatt áll.

A délután folyamán még folyton tartó szakadatlan esővíz csak nevelni fogja a veszélyt, úgy annyira, hogy éjjelre a víznek újabb emelkedése várható.

A Maros mikénti állása a városi hatóság útján Déva és Arad város polgármesterének táviratilag adott tudtára, azt hisszük a szükséges intézkedések megtételnek.

Gondolatok.

— A nő inkább nagylelkű, mint igazságos, mert hát nagylelkűnek nem muszáj lenni.

*

Az évszakok a nők számára csak divat kérdését képezik.

*

Az ostobaság utolsó sánca a néma nevetés.

Apróságok.

Külömbőség.

Kérdés: „Mi különbség van a miniszter és a gitár között?”

Felelet: „Mig a gitárt a bal tartja és a jobb csipkedi, addig a minisztert a jobb tartja és a bal csipkedi.”

*

A mama születésnapján.

A mama születés napján a kis Pali is föl akarja mondani azt a verset, melyet régóta tanul, de belesül, újra belekezd, újra belesül. A papa összeszidja, mire Pali elkezd bögni. A mama jóságosan kéri, hogy kezdje el újra, mire Pali bömbölve szavalja:

„Nem tudom kifejezni kedves anyám:

Mily boldog és vig vagyok születésed napján!”

*

Egy híres angol matematikus kiszámította, hogy egy embert háromszor is megüthet addig a villám, míg a nagy lotterian egyszer nyerhet.

*

Ebben a párbajos világban.

— Miért vágsz oly bus arcot?

— Provokáltak.

— Csak nem félsz?

— Dehogya; azonban öten provokáltak, és lásd, ha egyszer lövik le az embert, az még csak megjárja, de ötször — azt nem tudom kiállani.

Ujdonságok.

— **Bucsuzás báró Kemény Kálmán főispán urtól.** Vármegyénk közönsége és tisztviselői személyesen óhajtván elbucsuzni köztisztviselőben álló volt főispánjuktól, — evégből Csató János kir. tanácsos, alispán f. hó 5-én délelőtt 11 órára összehívta a törvényhatósági bizottság tagjait, a tisztviselőket, egyzersmind értesítette a hivatali ágak főnökeit. A mint értesülünk ő nagymiga tisztelői a vidékről is szép számmal jelentek meg a szorgos mezeimunka dacára is, hogy bucsut vehessenek a nemes férfiutól, kitől évek során át oly sok jó indulatot tapasztalhattak.

— **Zeyk Dániel** főispán ur ő magának főispáni beiktatása f. hó 8-án tartott rendkívüli megyei közgyűlésen volt. Érdekes körülményképpen jegyezzük meg, hogy b. Kemény Kálmán ő nagymiga 1885-ben szintén ezen napon foglalta el főispáni székét.

— **Meghívó.** A gyulafehérvári önkéntes tűzoltóegylet saját pénztára jayára, 1893. június hó 18-án a „Lövészkertben” zártkörű táncmulatságot rendez. Az egyleti zenekar 4 órától 5 óráig válogatott darabokat játszik, a midőn is a tánc kezdődik. Jegyek ára: Családjegy 1 frt. Személyjegy 50 kr. Felhívezések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— **A május hó 31-én tartott** izr. iskolai majális alkalmával felülhívték még: Grün Náthán 1 frt. Glück Ignác, 1 frt. Fingerhut Jakab, 1 frt. Fröllich Gyula, 1 frt. Issekutz János, 1 frt. Degro Rezső, 50 kr. Grün M. A. 1 frt. Friedman Márton 1 frt. Leopold József és neje (Gy.-Fehérvár.) 1 frt. Pollak Lajos, Brád 2 frt. Fogadják mindazon nemes adakozók, a kik a szegény gyermekek számára filléreiket áldozták forró köszönetünket. Az iskolaszék megbízásából: A tanítói kar.

— **Leesett a jegenyefáról.** Folyó hó 3-án a Práterben a helybeli róm. kath. főgymnasium egy alsó osztályu növendéke egy jegenyefáról, melyre fel mászott, — oly szerencsétlenül esett le, hogy lábát és fejét törte. — A növendék, kit Földvárinak, hívnak súlyos szenvedések között a kórházban meghalt s temetése nagy részvét mellett folyt le a napokban.

— **A Maros az esőzések után** kiesapott medréből s a víz egészen a vasuti indóházig huzódott le. — Ha Medárdus napja kedvezőleg ütött volna ki, — és bekövetkeznek a forró napok, a kiöntés hamar el fog enyészni a Maros újra kavicsos medrébe tér vissza.

— **A főgymnasiumi ifjuság** majálisa mely június hó 3-ára volt kinttűzve, — a kellemetlen zivataros hidek és esős időjárás miatt nem volt megtartható. Valószínűleg ez évadban nem is fogják megtartani a majalist.

— **Magán színi előadás.** B. Polgár Gyula jellemszínész és imitator az európai continensen eddig egyedüli magán színi előadó, ki a budapesti népszínház, valamint az ország nagyobb színpadjain, ugyszintén Bécsben a „Theater an der Wien” színházban is mint elsőrendű jellemkomikus működött, Urnapján tartott egy estvére terjedő előadást a „Hungária” szálloda disztérképében. — Izléses, öntudatos, művészettel bíró, — választékos és érdekes alakításokat láttunk, melyek minden nagyobb városban nagy hatást gyakoroltak a közönségre.

— **A lövészegylet** f. évi július hó 9-én Vasárnap nagyszabásu tűzijátékkal egybekötött nyári mulatságot fog rendezni. Együttal tervbe vettett Augusztus hava közepén egy erdei kirándulás rendezése, melyre az előkészületek már most megkezdettek.

— **Műkedvelői előadás.** — Julius hó 2-án a műkedvelő társulat táncmulatsággal egybefűzött színelőadást fog rendezni a „Nap” kertben felállított nyári szinkörben. — Színre kerül a „Veres haju” 3 felvonásos énekes népszínmű teljesen új díszletekkel és felszerelésekkel.

— **Liszt elmaradt házassága.** A Figaró abból az alkalomból, hogy a német császár herceg Hohenlohe bíbornokot hosszabb magánkihallgatáson fogadta, érdekes adatokat közöl a főúri gögijéről különben is nevezetes prelátusról. Bennünket a herceg és bíbornok személyére vonatkozó adatok kevésbé érdekelnek, mint az, a mely Liszt Ferencz magán életére is vonatkozik. A Figaró szerint herceg Hohenlohe nagy barátja volt a maestronak, mindaddig, a míg a még akkor kezdő művésze S. hercegnő bele nem szeretett. Ez a bájos hercegnő el akart válni a férjétől, hogy neje lehessen a maestronak. A házasságot a Vatikán fel is bontotta, de most Hohenlohe mindent elkövetett, hogy a messalliance-ot megakadályoz-

hasza, mert őt is gyengéd baráti kötelékek fűzték a hercegnőhöz, a ki Lisztől nem akart lemondani. Egy szép napon Liszt Ferencz eltűnt a hercegnő házából es senki sem tudta, hova lett. A maestro néhány hónap múlva, mint abbé mutatta be magát a hercegnőnek. Senki sem tudta, hogy e rejtélyes elhatározásra mi birta. A házasság többé lehetetlen volt.

— **A chicagói kiállításról** maguk az amerikai lapok is nagyon szigorú hangon írnak; elítélik az ott uralkodó rendtelenséget és a mindenféle zsarolást, a melynek úgy a kiállítók, mint a látogatók ki vannak téve. Atalában az a vélemény uralkodik, hogy nagyon elsiették a kiállítás megnyitását és helyesebb lett volna azt egy hónappal elhalasztani. A helyi sajtó egy ideig leplezgetni akarta az ott uralkodó állapotokat, de most már az is kénytelen fájdalommal beismerni, hogy nem megy minden úgy, a mint kellene. A hivatalos statisztikai adatok kényserítették erre a beismerésre. Ezen adatok szerint a kiállítást az első hat nap alatt összesen 219.769 személy látogatta; és pedig hétfőn, a megnyitás napján 128.965, kedden 13.883, szerdán 31214, csütörtökön 14.965, pénteken 14.000 és szombaton 16.652. Ez az eredmény bizony nem felel meg a várakozásnak és a Chicago Herald panaszkodik is, hogy Chicagó lakossága nagyon mérsékelt lelkesedést tanúsít a kiállítás iránt. Az érdeklődés fokozása végett azt indítványozza az idézett lap, hogy rendezzenek a kiállítás területén vasárnaponként ünnepélyeket.

— **Magyarország városai.** Minden modern nemzeti politika arra törekszik, hogy az ország kulturájának, iparának, kereskedelmének ne csak egy központja legyen, hanem a főváros mellett az ország nagyobb városai, dícséretes buzgalommal versenyeznek, hogy társadalmi vagy political úton egy arányban fejlődjenek a fővárossal, hogy a megyék fővárosai a szó legigazabb értelmében a fővárosok legyenek, a melyek magukba gyűjtik az erőt, a képességet, a talentumot, a megye erkölcsi és anyagi tőkéjét. Különösen fontos ez a jelenség most, a mikor a magyar nemzet a honfoglalás ezredik évfordulóját, a millenniumot készül megünnepelni. A városok mutatják majd az ország igazi képét, fejlődésük lesz a mi energiánk fényes bizonyítéka. Te vajon ki ellenőrizheti a városok polgáraitak lázas, de zajtalan munkáját, hogyan ismerheti meg Budapest az ország szíve a keletkező apró fővárosok képei, mi ismerteti meg a városokat egymással, hogy jótékony eleven áramlat lüktessen mindenütt, ahol munkás kezek dolgoznak a jövő demokratikus Magyarország megteremtésén? A Pesti Napló vállalkozott arra a nehéz, de szép feladatra, hogy az ország városait a magyar közönségnek bemutassa. Időközönként egy-egy magyar város kimerítő monografiáját közli, nem annyira a város történetét írva le, mint inkább jelenlegi képét, eleven, szemléltető formában, hogy a monografia egyzersmind kellemes olvasmány is legyen. Bemutatja a városok kulturális intézményeit, egyestületeit, hatóságait, iparát, kereskedelmét, irodalmát, embereit és társadalmát, egyzóval értékét és szerepét az ország életében. De kiterjednek a Pesti Napló monografiái azokra a kíváncsalmakra is, amelyeket egy-egy város polgársága érez s felhívja a városok érdekeinek megvédésére, jogos követelményeik kielégítésére, partfogásukra és támogatásukra a kormány figyelmét. A közönség nagy szimpátiával kíséri a Pesti Napló vállalatát s ügyemével, érdeklődésével munkájában elő is segít. Talán még soha egy magyar újságot se támogatott a közönség olyan felelősen, mint a Pesti Naplót, amióta formát cserélve, tartalmával és szellemével a magyar sajtó dominálja. Ezt az érdeklődést és támogatást megerdemelni lesz ezután is főcélja a Pesti Napló-nak. Felhívjuk olvasóinkat lapunk mai számában közzétett hirdetésére.

— **Pályázati hirdetmény honvédelmi és bakanesok szállítására.** A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara a nagyméltósága honvédelmi és kereskedelemügyi m. kir. miniszter urnak leiratai következtében értesíti az érdekeltektől iparosokat, hogy a m. kir. honvédség 1894. évi lábbeli szükségletéből 50%-nyi vagyis 20.000 (huszezer) pár könnyű barna pamut vitorlaszövetből készült cipő a hazai kisiparosok útján fog beszereztetni. A cipők egységára páronként 4 (négy) frt 16 krban van megállapítva. — Pályázhatnak magánosok és alkalmi szövetkezek az elnyert vállalat másokra át nem ruházható és a szállítványhoz kizárólag hazai gyártásu anyagok használandók, e tekintetben a miniszter urak fenntartják maguknak az ellenőrzés jogát. Az 1893 évi december hó végéig a budapesti honvéd főruháraktárba beszállítandók lesznek. Az előírt módon fölszerelt írásbeli ajánlatokat legkésőbb f. évi június hó 15-ig alólírt kamarához okvetlen be kell adni a hol a részletesebb felvilágosító adatokat és feltételeket is megtekinthetni. Kolozsvár, 1893. június hó 6-án. A kereskedelmi és iparkamara.

C S A R N O K.

„Ezeregy rögeszme”.

— Regény. —

Írta: Dumas Sándor.

Fordította: Publik Ernő.

(Folytatás.)

Atvirasztottuk az éjt, mint rendesen, de ez az éj még borzasztóbb a nappalnál. — Emlékezem, egész éjjel hajnali két óráig egy kutya, mely a köztünk levő szobába volt bezárva, szüntelenül vonított.

Reggel tudtuk meg azt, hogy ennek a kutyának a gazdája, zsebében a kulcsával elment hazulról, az uton letartóztatták, éjjeli 3 órakor elítélték s már négy órakor hajnalba lanyakaszták.

El kellett válnunk. Solangenak már reggel kilenc órakor előadást kellett tartania. Az intézett, közel volt a tüvészkert mellett. Sokáig nem akartam elengedni, s ő is alig tudta magát elhatározni, hogy megváljék tőlem. De ennek így kellett történnie, mivel Solange a mulasztásért holmi kellemetlen fürkészéseknek tette volna ki magát.

En kocsit rendelttem, s elkísértem a Fosses-Saint-Bernard-utca szegletéig, itt kiszállottam, s magára hagytam. Az egész uton némán karoltuk át egymást, s könnyeink összevegyültek esőkjainkkal.

A mint a kocsiból kiszállottam, mintha gyökereket vertek volna lábaim, mozdulatlanul állottam ott. Solange kiáltott, de nem volt szabad közelednem, mert könnyes arca és mély felindulása könnyen gyanút kelthetett volna. Kétségbeesve mentem haza s egész nap egyebet se csináltam, mint szerelmes leveleket írkáltam hozzá, elannyira, hogy este egy egész kötet vallomást küldtem neki. Aig jövőre a postáról, kapok egy levelettőle.

A késés miatt — írja — erősen megpirongatták szűnni nem akaró kérdegetésekkel bosszantották, sőt azzal ijesztgették, hogy a legközelebbi szabad idejét megvonják tőle; de ő — esküszik — minden áron fel fog keresni, még ha az állását is kockáztatná e miatt. En azt hittem már, hogy meg kell örülnöm, ha nem tudok vele egy egész hét után sem találkozni.

Nagy aggodalomba ejtett az is, hogy a levelet, melyet közelebbi atyjától kapott, minden valószínűség szerint valahol felbontották.

Az éj nagyon kellemetlenül telt el, s a nappal még kellemetlenebbül.

Másnap zord idő volt, egész nap szakadatlanul hideg eső esett, mely a tél közeledését jelezte. Az egész uton a Clamart-temetőig ahová igyekeztem, a nyilvános kikiáltók ordítózásait hallám, amint az elítéltek neveit hirdették a köznépnek, ma is szép számmal voltak a halálra kárhoztatott férfiak, nők és gyermekek. A véres aratás oly dusuak mutatkozott, hogy semmiesetre se halasztottam volna el ma az érdekes kísérletezéseket.

A nappalok nagyon rövidek voltak, hamar sötétedett. Négy óra felé érkeztem a Clamartba s csaknem éjszaka volt.

A temető, melyben nagy sírgödrök tátongtak a kopár, zugó fák alatt, komor, szinte borzalmas volt.

Megállottam egy nagy sírgödör előtt, mely sokkal terjedelmesebb és mélyebb volt a rendesenél, ezt a vérpád mai nagy küldeménye számára ásták.

A gödör fenekén víztöcsa volt; a lábaim elcsuszak s kis hja, hogy belé nem estem, minden hajam szála felmeredt. Egészen átáztam az esőben, reszkettem s besiettem műtermembe.

Ez tudvalevőleg egy kápolna volt. Szemeimmel — magam se tudom miért — kutatni kezdtem, hogy vajon a falakon, vagy az oltáron nem maradt-e valami nyom, mely ez épület vallásos rendeltetésére emlékeztetne, de a fal tiszta s az oltártüres volt.

Meggyújtottam a gyertyát s a boncaszatra tettem, mely tele volt műszerszámokkal. Aztán leültem s elkezdtem mélnézni. A szegény királynő jutott azeszembé, aki tegnap egy egész nemzet kívánságára lépett a vérpádra, s most ott fekszik fej nélkül a szerencsétlenség ravatalán, ugyanaz a királynő, aki Versaillesban és St-Clouban a Tuileriák aranyozott trónmennyezete alatt álmodozék.

Mialatt belemérültem régi emlékeimbe, jobban megeredt az eső s a szél, hallani lehetett az ablakok alatt az eső csurgását s a zivatar nyögését a faágak között.

Az elemek bűnbörlésébe bele vegyült egy szekér kerekének a robogása.

A halottas szekér volt, mely a vérpád áldozatait hozta.

A kápolna ajtaja feltárult, s két átázott ember lépett be azon, egy zsákot cipelve. Az egyik az a Legros volt, akit felkerestem volt a fogságban, a másik pedig egy sirásó.

Na hát Ledru ur — mondá a hóhérlégény — hoztam egy néhány friss dinnyét, vagy jobban szólva tököt, lehet most mulatni rajtok; itt hagyjuk önnek az egész szállítmányt, mert csak reggel fogjuk őket a földbe beültetni, addig úgy se kapnak náthát!

Gyalázatos mosolylyal helyezték a halál emberei a zsákot egy szegletbe, éppen szembe velem, az oltár közelébe.

Aztán eltávoztak, anélkül, hogy behúzták volna magok után az ajtót, melyet így dobált ide-oda a szél, hogy majh elaludt a gyertya.

Halottam, amint a lovakat kifogták; hallottam

miknr elmentek s bezárták maguk után a temető kapuját.

Ugy szerettem volna én is velök menni, de bár borzongás fogott el, mégis valami visszatartott engemet. Nem mondom, hogy félttem, bár a zivatar bűnbörlése, az eső zuhogása, a faágak nyögése, a szél sivitása, a gyertyaláng lobogása végig borzongatta egész testemet.

Most úgy rémlett előttem, mintha valami halk, de azért tisztán csengő hang a kápolnában e szót ejtette volna ki: Albert!

Összerezcentem. Albert! ... Csak egy személy hívott így e világon!

Körültekintettem lassan a kápolnában, melyet bármily kicsiny volt is a gyertya, gyöngye fénye nem világított be egészen, úgy, hogy a szögletek valóságos sötétségben maradtak; szemeim mellett lévő zsákra tapadtak, melynek véres vászna borzasztót takart.

E pillanatban újra megszólalt a hang gyöngén, elhalóan:

Albert!

Fölemelkedtem a magasba, jéghidegen a borzadálytól: a hang a zsákból eredt! Azt se tudom ébren voltam é, vagy csak álmodtam; tárt karokkal, mereven léptem a zsák mellé és beledugtam a kezemet.

Ekkor úgy rémlett, mintha meleg ajkak, a kezemre tapadtak volna.

Már abba a lelkiállapotba jutottam, hol a borzalom tulhajtottsága felkelti az emberben a bátorságot. Kiragadtam a fejet a zsákból, visszahanyatlottam a székbe s magam elé tettem az asztalra.

Rémítőt kiáltottam. E fej, ez ajkak, melyek, úgy szólván, még melegek voltak, e szempillák, melyek már lecsukódvák, Solange é voltak.

Azt hittem, hogy megtévelyodom.

Solange! Solange! Solange! — kiáltám háromszor.

A harmadik kiáltásnál felnyitlak a szempillák, a szemek reám pillantának s e perczen mintha feny lobbant volna fel bennök a lelek végső fellobbanásaként, ismét lecsukódtak örökre mindörökre ...

Örültem, eszeveszetten ugrottam fel, az asztal felborult, a gyertya elaludt s a fej leesett a földre, aztán összerogytam. A földön fetrengve, úgy tetszett, mintha a fej felém gördült volna az mintha ajkai megérintették volna enyéimet; tagjaimat jéghidegség futotta át, egy mély sohaj után önkivületbenestem.

Másnap reggel hat órakor a sirások oly jéghidegen találtak reám, mint maga a kövezet, melyen feküdtem.

Solange-t elárulta az atyja levele; az nap le is tartóztatták, el is ítélték, s nyomban kivégezték.

A fej, mely megszólalt, a szemek, melyek rám pillantának, az ajkak, melyek megcsókolának, a Solange-i voltak.

Ön tudja Lenior — folytatá barátjához fordulva — hogy akkoriban mily közel voltam siromhoz.

(Folyt. köv.)

Nyilttér*)

Nyers selyem Bazsruhákra alkalmas kelméket öltönyöknél 10 frt 50 krért és jobb fajtájukat is valamint fekete, fehér és színes selymekelméket méterenkén, 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, kockázott, csikozott, mintázott és damaszolt stb. minőségben (mintegy 240 fajtában és 2000 különböző szín s árnyalatban) szállít; postabér és vámmentesen Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben Minták postafordulitával küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyegragasztandó.

*E rovatban megjelenő közleményekért semmi felelősséget nem vállal el a — Szerk.

HIRDETÉSEK.

Sok penzt

kereshetnek tisztességes és megbízható egyének törvényesen kiállított részletek és sorsjegyek elárúsítása folytán, kik bankházunkkal összeköttetésbe lépni akarnak.

Üzletünk 25 év óta áll fenn szilárd alapon.

Magas jutalék vagy fix fizetés mellett. Ajánlatok intézendők

betéti társaság

Dirnfeld-testvérek

bankházánál

Budapest, Fűrdő-utca 4. sz. 63 1—5

Az összes nyereség a biztosítottak javára esik

Tisztán kölcsönös.

Résztvényesei nincsenek.

47 2—*

A legnagyobb és leggazdagabb pénzintézet a világon.

Biztosítási alapja: 907 millió frank.

THE MUTUAL ALAPITVOTT 1843.

Biztosít emberit életet a legkülönbözőbb és legelőnyösebb módokat szerint.

Prospektusokkal és titézetesebb felvilágosítással szolgál az

Erdélyrészi aligazgatóság KOLOZSVÁRTT, vagy a helybeli ügynökség:

a Gyulafehérvári takarékpénztár.

GYULAFEHÉRVÁRTT.

Az összes nyereség a biztosítottak javára esik.

A „Gyulafehérvári népbank részvénytársaságtól.”

Hirdetmény.

A „Gyulafehérvári népbank részvénytársaság” pénztárforgalma érdekében, és a hitel igények tetemes emelkedése folytán alólírt igazgatóság határozatba hozta, — hogy az alapszabályok 5 § a*) értelmében az alapitőke 20%-át, tehát minden részvény után húsz forintot — 2 egyenlő részletben bevonand.

Ennek alapján tisztelettel kéretnek fel a résztvényesek, miszerint minden egyes részvény után 1. évi július hó 1-én 10 forintot, a további 10 frtot pedig 1893 évi október hó 1-én az alapszabályok hivatkozott §-ában foglalt következmények elkerülése végett az intézet pénztárába pontosan befizetni, és a nyugtatóványozás eszközölhetése céljából részvényeiket a befizetésekor bemutatni sziveskedjenek.

Gyulafehérvárt, 1893. június hó 5-én.

A „Gyulafehérvári népbank részvénytársaság”

Igazgatósága.

*) Az alapszabályok 5 §-a: „Minden résztvényes köteles a befizetési hatánapokat pontosan betartani, késedelem esetén 6% késedelmi kamattal fizetendő.

A ki írásbeli felszólítás dacára az első három részlet befizetését nem teljesíti, — a felszólítás kelteztől számított 15 nap alatt elveszti eddigi befizetéseit, melyek a tartalékalap javára esnek. A további befizetéseknél, fenti határidő 30 napra kiterjesztetik.

Az igazgatóság fel van hatalmazva ilyként elvesztett befizetések helyett ugyanazon folyó számmal más nevére szóló nyugtát, illetőleg ideiglenes részvényt kiszolgáltatni.”

62 1—1

Sz. 956—1893. tkvi.

64 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közbirre teszi, hogy Albina nasheni takaréka s hitelintézet végrehajthatónak Dicai Ilie s társai végrehajtást szenvedő elleni 194 frt 30 kr tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a vizaknai kir. járásbírósa területén levő Kiskerek község határán fekvő a kiskeréki 151 sz. tjkvben A + 1 rend 162. 163 hrsz. 152 sz. tjkvben A + 1. 3—18 rsz. 331, 506/2, 517/1. 616 667/3, 668/1, 783/1, 783/2, 783/3, 844, 922/1. 944/3, 1214/1 1252, 1378/1. 1534/1. 1590, 1849/3 hrsz. ingatlanokból Dicai Ilie jutaléka; 55 sz. tjkvben A + 1—4 rsz. 39, 40. 317. 699. 1059. hrsz. ingatlanokból Gligor Gyorgye jutaléka; 64 sz. tjkvben A + 1—8 rsz. 52, 53, 263, 265. 535. 655. 852. 1051. 1139. 1402. hrsz. ingatlanokból Lungu Vasylie jutalékára, végül a 316 sz. tjkvben A + 1 rend sz. 902/1, 987/2 hrsz. ingatlannak felerészére az árverést 1350 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1893 évi július hó 4-ik napján délelőtti 10 órakor** Kiskerek község házában megartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának becsárának 10%-át kézpénzben, vagy az

1881 LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 188/1 évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elősmervényt átszolgáltatni.

Kelt Vizaknán 1893. évi május hó 27-én.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.

A kivonat hitelül.

Gruher István, kiadó.

Legszebb minták kívánatra ingyen és bérmentve.

Tartalomdus minta könyvek, még eddig nálunk nem láttottak, szabóknak bérmentetlenül.

Nem adok 2¹/₂ vagy 3¹/₂ frt árleengedést méterenként, sem a szabóknak ajándékokat, mi rendesen a vevő hátrányára szolgál, — gyáramban készpénz fizetés mellett szabott árak vannak, hogy így alkalma legyen bárkinek is olcsón és jó árut vásárolhatni.

Ajánlom különösen — a sok imitált szövetekre való figyelemztetés mellett

Ruha szöветеimet

Pervient, Doskint, és szabályszerű szöветеimet a fő-tisztelendő clerus beceses figyelmébe, ugyszintén es. kir. hivatalnokok, tűzoltók, tornászok, lővészek stbi figyelmébe. Livreekre, teke asztalokra, kocsibevonatok, utazó köpenyekre 4—14 frtig stbbi.

A ki értékes, tartós, használható, tiszta gyapju szöветеket és nem rongyokat, melyek a csináltatás költségeit sem érik meg, vásárolni akar, az forduljon bizalomteljesen a félmillio forint értékű ruha szövet gyáros

Stikarofsky Jánoshoz, Brünben.

Gyárom nagy kiterjedését és szállítási képes ségét feltüntetendő, kinyilvánítom, hogy külföldi kivitelem kamgarn szöветеk, szabászati és könyv-kötészeti kellékekben a legnagyobb egész Európában és meghívom a t. közönséget, hogy alkalomadtán óriási kiterjedést gyáramat, hol állandóan 150 munkás van alkalmazva, megtekinteni sziveskedjék.

Szállítás **csak** utánvétellel.

Levelezés magyar, német, cseh olasz, francia és angol nyelven.

Előfizetési felhívás!

A

PESTI NAPLÓ

naponként kétszer megjelenő politikai napilapra.

A Pesti Napló Magyarországon a legolcsóbb, legtartalmasabb és legszebben kiállított napilap. Megjelenik minden reggel legalább 16—24 oldal és délután 4—8 oldalnyi terjedelemben, fől-vágva és lapjai egymásba ragasztva.

A **PESTI NAPLÓ** főszerkesztője és kiadótulajdonosa:

ifj. A. brányi Kornél

A **Pesti Napló** szerkesztősége maga köré gyűjtötte az ország legjelesebb újságíróit.

A **Pesti Napló** bel- és külföldi tudósításai, hírei és táviratai trissek, eredetiek és a legmegbízhatóbb forrásokból erednek. Ipari, kereskedelmi és mezőgazdasági rovatát kitűnő szakírók szerkesztik. Bel- és külföldi tőzsde rovatát mindig legpontosabbak és legmegbízhatóbbak.

Felelős szerkesztője:

Barna Izidor.

A **Pesti Napló** nagy gondot fordít szépirodalmi rovatára, hol mindig a legkiválóbb írók neveivel találkozik az olvasó.

Regényei és tárczái élénkek és érdekes olvasmányt nyújtanak.

A **Pesti Napló** minden vasárnap A gyermekszobának című rovatában Moka bácsi kedvelt meséit közli a gyermekek részére.

A **Pesti Napló** legközelebb egy rendkívül érdekes regény közlését kezdi meg. A **Pesti Napló** minden hónapban 2 városnak a monografiáját közli, mely örökös irodalmi beccsel bír és az előfizetők, a kik ezeket összegyűjtik, azok Magyarország városainak hű történetét bírják.

ELOFIZETESI FELTÉTELEK:

A **Pesti Napló** reggeli kiadásának, mely az előző napon beérkezett összes híreket magában foglalja, tehát a teljes **Pesti Napló**-nak előfizetési ára **Budapesten** és a **vidéken** korán és pontosan házhoz juttatva,

az esti lap küldése nélkül:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre 7 frt — kr.

Negyed évre . . . 3 frt 50 kr.
Egy hónapra . . . 1 frt 20 kr.

Esti és reggeli lap együtt egyszerre küldve a vidékre:

Egész évre . . . 18 frt — kr.
Fél évre 9 frt — kr.

Negyed évre . . . 5 frt — kr.
Egy hónapra . . . 1 frt 70 kr.

Naponként kétszer, reggeli és esti kiadás külön-külön házhoz vagy postán küldve:

Budapesten:

Egész évre . . . 18 frt — kr.
Fél évre 9 frt — kr.

Negyed évre . . . 4 frt 50 kr.
Egy hónapra . . . 1 frt 60 kr.

Vidéken:

Egész évre . . . 20 frt — kr.
Fél évre 10 frt — kr.

Negyed évre . . . 5 frt — kr.
Egy hónapra . . . 1 frt 70 kr.

A **PESTI NAPLO** esti lapjára külön is elfogad előfizetéseket, úgy, hogy ha valaki más újságot járát és a megszokott újságtól megválni nem akar az előfizethet a **PESTI NAPLO** esti lapjára 2 frt 30 krral.

A Pesti Napló kiadóhivatala.

Budpest, Ferencziek-tere, Bazárépület.

65 1—4.